

Vel mye moll

Vamp

«Liten Fuggel»
(Universal)

1

2

3

4

5

6

CD: Det begynner langsomt og dvelende, nærmest seigt med «Ord» – en ballade som stort sett fylles av Odin Staveland på sang og flygel. Det blir ikke nevneverdige sprekere med «Se Meg» – en duett med Paul Hansen og Eivød Palsdottirs. Selv om Torbjørn Øklands gitar river opp stemningen åpnes Vamps niende studioalbum på avventende vis. Det er først når radiohiten og tittelkuttet «Liten Fuggel» ankommer ørene at det virkelige glimtet av Vamp slik de er blitt kjent. Sangen har et flott folketonepreg. Det skulle vært flere av dem. Selv om variasjonen lever båret fram av rockeflørten «Benonis Voggesang», blir det litt for mye moll etter min smak. En mollstemning først og fremst skapt av Staveland junior.

Jeg er også usikker på bruken av så mange vokalister. Jeg sitter igjen med en liten identitetslengsel som forsterker den litt for lite varierte tempoanslaget. Men bevarer, her er mye vakkert som garantert vil smelte hjertene til de mange trofaste Vamp-tilhengere.

Per-Magne Midjo